

i Det Europæiske Fællesskab i 1972, og jeg stemte også ja til det indre marked i 1986, og det har jeg ikke fortrudt. Men når så udviklingen kører videre ned ad glidebanen i retning af en politisk union, så begynder jeg som selvtænkende konservativ at sige fra, for jeg ønsker en gang imellem at kunne lukke min egen dør og være mig selv og ikke være med i dette her fællesskab, som er fælles-fælles og kollektivt omkring alting.

Så der er ikke tale om at vende ryggen til de andre eller ikke være med i et samarbejde. Jeg mener godt, at man kan samarbejde uden nødvendigvis at have et pengevæsen fælles med de andre, og det spiller jo heller ikke nogen rolle økonomisk. Nu har vi altså de økonomiske vismænds ord for, at disse økonomiske virkninger er små, og at de er usikre, om der overhovedet er nogen.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at henvise til forslaget side 10, punkt 18. Det er om hensynet til den økonomiske sagkundskab, og det er jo skrevet, før vismandsrapporten kom. Jeg har ikke haft kendskab til den, men jeg kender jo vismandsinstitutionen, som i al beskedenhed min farfar som økonomiminister var med til at oprette i begyndelsen af 1960'erne, fordi man følte, at der var behov for at have nogle økonomiske eksperter, der ligesom var uafhængige af særinteresser og uafhængige også af regeringen. Så jeg har skrevet, og må jeg have lov at citere fra bemærkningerne i mit eget forslag: »Den kommende vismandsrapport (sommeren 2000) vil indeholde et kapitel om euroen, som kan ventes at være mere afbalanceret og nøgternt.« End hvad? End DUPI-rapporten? Og end Økonomiministeriets rapport? Embedsmændene dér er jo underlagt en minister, som er ganske fast i troen på euroen, for ikke at sige eurofanatiker.

Så det var ikke overraskende for mig, at vismandsrapporten kom med den konklusion. De har i øvrigt tidligere for 2 år siden beskrevet tingene, og det var stort set en gentagelse af det.

Der kommer også en rapport her i juli, måske i begyndelsen af august, fra fire uafhængige, kyndige økonomer. Den ene er professor Erik Hoffmeyer, tidligere nationalbankdirektør. Jeg har også nævnt den her, og jeg har også en tro på, at den vil være nøgtern og afbalanceret og meget mere værd at læse end de to partsindlæg, vi fik, det ene fra DUPI, det andet fra Økonomiministeriet.

Så til ministerens kommentar om, at europoprojektet var beskæftigelsespolitik, og at der var kommet sætninger ind om det. Jo, men det er jo uforpligtende lyrik, og de hårde grænser, hvor der skal gribes ind, vedrører priser og pengemængder og statsunderskud, men ikke arbejdsløshed. Den kan få lov at stige, uden der gribes ind, og det er jo netop dette forhold, der har fået den tidligere økonomiminister, socialdemokraten Ivar Nørgaard, til at sige: Jeg vil ikke være med til det her. Ivar Nørgaard vil holde fast i kronen ligesom jeg og en række andre.

Det er jo rigtigt, som økonomiministeren siger, at der er sket en globalisering. Vi har fået frie kapitalbevægelser. Det er klart, at det kan give valutakriser, også omkring kronen. Det er klart, at der er ingen kriser omkring kronen, hvis man afskaffer kronen. Men at ville afskaffe kronen, fordi man er bange for valutakriser, svarer jo til at begå selvmord, fordi man er bange for døden. Og det er en overreaktion.

Vi har en valutareserve for at bruge den. Den er på 150 mia. kr. eller i den størrelsesorden, og fordi man bruger 40-50 mia. kr., hvad så? Pengene flyder jo tilbage igen, når krisen er afværget, og det bliver den ret hurtigt, så længe dansk økonomi er sund og der føres en fornuftig økonomisk politik. Det er der jo blevet gjort i alle hovedtræk i de sidste 15 år, også den socialdemokratisk ledede regering har de de sidste 7-8 år i alle hovedtræk videreført 1980'ernes – hvad kan vi kalde det? – Schlüterpolitik. Og der er bred enighed i Folketinget om det. Vi prøver jo at skjule det. Ikke jeg længere, for nu er jeg fri af partier og kan sige min mening. Men man prøver ligesom at skjule det, men det er svært.

Og ih, hvor er vi blevet stærke i dansk økonomi og kan være stolte af det. Og det er i den situation, at det er så grotesk så at ville afskaffe kronen og kroneøkonomien, som jo i dag er en større succes end nogen sinde før.

Jeg har kommenteret de borgerlige synspunkter ved fru Lene Espersen. Det er jo trist at opleve en konservativ ordfører, som bare højt og flot synes, at man skal afskaffe den nationale valuta, fordi der nu er kommet et eller andet fælles projekt ude i Europa, som i øvrigt er uhyre risikabelt.

Jeg har takket ordførerne fra støttepartierne, og til sidst vil jeg lige nævne en enkelt ting, som er kommet frem. Jeg har fået et svar på et spørgsmål, jeg har stillet for længe siden, om, hvad det egentlig koster som engangsforan-